

6 JANUARI - DOOR BACA'S VALLEI

O God, Gij zijt mijn God, ik zoek U in de dageraad. Psalm 63 : 1

David spreekt hier van God te zoeken zoals Hij in Zichzelf is, als onderscheiden van de gaven, die Hij geeft. Zijn gaven zijn God Zelf niet. Daarom zegt hij: O God, Gij zijt mijn God, ik zoek U in de dageraad. De bruid moge de kostelijke gaven van haar Bruidegom waarderen; maar wat zijn Zijn gaven tegenover Zijn Persoon? Zo prijst de kerk zeer de gaven en zegeningen van haar Koninklijke Man, doch wat zijn deze vergeleken met Hem, Die in haar bewonderende ogen het Hoofd is over tienduizend? En al wat aan Hem is, is gans begerlijk. Aldus gezien door het oog des geloofs, is er iets in Zijn gezegende majesteit, dat die ziel alleen kan bevredigen, die onderwezen is door Zijn Geest en beïnvloed is door Zijn genade. De ziel werd geformeerd voor Hem, en begiftigd met onsterfelijkheid door Hem. Kracht en vermogens werden daartoe gegeven, die tot een oneindige hoogte zouden hebben kunnen opklimmen in het kennen en in het genieten. Zodat, geschapen voor God, niets dan God alleen zijn uitgestrekte begeerten en verlangens kan vervullen. Maar in Hem is, geopenbaard aan een gelovig hart, hetgeen het kan bevredigen. Zijn gunst is leven, Zijn tegenwoordigheid is de hemel bij aanvang; Zijn liefde een voorsmaak van de eeuwige zaligheid. Wanneer wij dus de zegeningen zoeken, die Hij alleen geven kan, dan doen wij dit niet onafhankelijk van de Gever. Wij beminnen de gave, maar schatten de Gever hoger. Zonder de Gever zou de gave waardeloos zijn. De huwelijksring is het onderpand der vereniging, maar wat zou de ring zijn zonder de bruidegom? Spottend. Zo ook alle gunstbewijzen en zegeningen, die de Heere kan geven, en Hij zou bij de gave Zichzelf niet geven, dat ware ons een bespotting. Maar in het geven van de zegeningen geeft Hij Zichzelf. Gelijk de bruidegom de ring aan de vinger van zijn bruid steekt en daarbij zichzelf geeft, zo ook geeft Hij Zichzelf als Hij Zijn liefdebewijzen in het hart van Zijn beminden afdrukt. Buiten dit kan ook niets ter wereld de begeerten van een ontwaakte ziel bevredigen. Het is Jezus, zegt zij, Die ik nodig heb. Zonder Hem zou de hemel zelfs een hel zijn; zonder Hem zou het leven geen leven zijn, noch de heerlijkheid een heerlijkheid, noch de onsterfelijkheid de onsterfelijkheid! Gelijk de aarde niet zonder de zon kan bestaan, zo kan de kerk niet bestaan zonder Jezus. En gelijk bij de afwezigheid der zon geen kaarsen de plaats van het eigen heerlijk licht van de hemel kunnen vervangen, zo ook kunnen geen spranken, hoe helder ook van vuur, ontstoken door des mensen hand, de afwezigheid van de Zon der gerechtigheid voor de kerk vervangen. Hij moet voor ons zijn gelijk Hij is, dat is ons Alles. Wanneer wij Hem hebben, dan hebben wij alles; hebben wij Hem niet, dan hebben wij niets. De Geest des Heeren drukke deze waarheid diep in uw hart, opdat gij het moogt overleggen, waarheen gij u ook wendt: als gij Jezus hebt, dan hebt gij alles; hebt gij Hem niet, dan hebt gij niets. Deze voortdurende ondervinding van blijdschap, in en door Hem, en van uw ellende wanneer gij Hem missen moet, door de kracht van de gezegende Geest in uw ziel onderhouden, zal u doen uitgaan om Hem voortdurend te zoeken. Dit deed David zeggen: „Ik zoek U in de dageraad”.

